

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτνοῖς ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον
Συνδρομαὶ Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες
να ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ να
ἀποστέλλωσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν
συνδρομὴν αὐτῶν καὶ να ἀπευθύνωνται πρὸς
τὸν συντάκτην κ. **Γ. Κ. Γάγγρη**.

τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὁλό-
ῳτε κατὰ κληρὸς ὁ Ἑλληνικὸς τύπος
ἐμέθυεν ἐξ ἐθνουσιασμοῦ διὰ
τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Τουρκίᾳ μεταβολὴν τοῦ πο-
λιτεύματος καὶ ἀνέπλαττε πύργους ἰσπανικοὺς
ἐπὶ τῆς ἐλπίζομένης ὡς ἐφεύκτου ἐλληνοτουρ-
κικῆς κοινοβουλευτικῆς συμπράξεως, μόνῃ ἢ
«Φωνῇ τῆς Ἡπείρου» δὲν συνεμερίζετο τὸν γε-
νικὸν ἐθνουσιασμόν, καὶ οἶονεὶ παραφωνίαν ἀπο-
τελοῦσα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ, ἐξεφράζετο
ἀπαισιοδότης περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ
τῆς Τουρκίας ἀποτελεσμάτων τῆς νεοτουρκικῆς
μεταπολιτευσέως. Μόλις παρήλθον τρεῖς μῆνες
ἐκτετε, καὶ αἱ προβλέψεις ἡμῶν ἤρξαντο ἐπα-
ληθεύουσαι κατὰ τρόπον τοσοῦτον οἰκτρῶς δια-
ψεύδοντα τὰς ἐλπίδας τῶν εὐκόλως ἐθνουσια-
ζομένων συναδέλφων μας, ὥστε ἡ ἀπογοήτευ-
σις ἤρχισε ν' ἀντικαθίστῃ τοὺς ἐθνουσιασμοὺς
καὶ ἡ ὁργὴ νὰ πληροῖ τὰ στήθη τῶν πιστευσάν-
των ἐπὶ συνταγματικῇ Τουρκίᾳ δὲν ἐσήμεινεν
ἄλλο εἰμὴ τὴν ἰδρυσιν νέας Αὐτοκρατορίας Ἑλ-
ληνοτουρκικῆς! Καὶ ἡ αἰσιοδοξία αὕτη ἐνίων
συναδέλφων δὲν ἔκλυεν, εἰμὴ ὅτε ἀνέγνωσαν
τὰ ἄρθρα τῶν δύο ἐπισήμων ἐν τῇ δημοσιο-
γραφίᾳ ὁργάνων τοῦ νεοτουρκικοῦ κόμματος,
παραγγελλόντων ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ θὰ πνίξωσι
τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν, καὶ προτρέποντων τὴν
Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ θορύσῃ τὰς κεφαλὰς
ἐν αἷς ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα ἐμφωλευεῖ.

Ἡμεῖς, οἵτινες ἐγινώσκουμεν πῶς οἱ Τούρκοι
σκέπτονται καὶ ποίους ἐπιδιώκουσι σκοποὺς διὰ
τοῦ συνταγματικοῦ τῶν πολιτεύματος, οὐδὲως
ἐξεπλάγημεν διὰ τὸ δριμύ καὶ ὕβριστικόν τῆς
γλώσσης τῶν νεοτουρκικῶν ἐφημερίδων. Ἀναιμέ-
νομεν μάλιστα καὶ ἄλλα πολλὰ χεῖρονα ἐκ μέ-
ρους αὐτῶν, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κατὰ τοῦ
Ἑλληνικοῦ στοιχείου κυρίως καὶ κατ' ἐξάίρεσιν
θὰ κηρύξωσι πόλεμον οἱ Τούρκοι, ἀκριβῶς διὰ
τὸν λόγον ὅτι αὐτοὶ εἶνε ἐξ ὧν τῶν Χριστιαν-
ικῶν στοιχείων τὸ πολυαριθμότερον καὶ μᾶλλον
ἀνεπτυγμένον ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ τῇ οἰκονο-
μικῇ δράσει. Διὰ τοὺς νεοτούρκους, ὧν ὁ φυλε-
τικὸς φανατισμὸς εἶνε πολλαπλασίως ἰσχυρότε-
ρος τοῦ τῶν καλαϊστούρκων, διὰ τοὺς νεοτούρ-
κους, λέγομεν, ἡ βουλγαρικὴ ἰδέα, ἡ σερβικὴ
ἰδέα, ἡ Ἀλβανικὴ ἰδέα, ἡ Ἀρμενικὴ ἰδέα, δὲν
εἶνε ἰδέαι ἐπικίνδυναι, διότι ἀφ' ἐνὸς περιορίζον-
ται ἐντὸς στενῶν σχετικῶς περιφερειῶν, καὶ ἀφ'
ἐτέρου ἐξουδετεροῦνται ἀμοιβαίως. Ἡ Ἑλλη-
νικὴ ὅμως ἰδέα θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν κινδυνωδε-
στάτη, διότι φρονοῦσιν ὅτι ἀναιρεῖ αὐτὴν τὴν
ὑπαρξίν των ὡς Κράτους, καὶ τὸ φρονοῦσιν αὐτό,
διότι αἰσθάνονται, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος,
ἀριθμοῦν ἐννέα ἑκατομμύρια ψυχῶν ἐλευθέρων
καὶ μὴ, ἐσκορπισμένον κατὰ συμπαγεῖς ομάδας
ἐν ἀπάσῃ τῇ Αὐτοκρατορίᾳ των καὶ προσδεῦον
ἀλματικῶς εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἀνθρωπίνης
δράσεως, εἶνε τὸ μόνον ἱκανὸν νὰ τοὺς ὑποκα-
ταστήσῃ. Ὅσον καὶ ἂν ἡμεῖς προσπαθῶμεν

νὰ τοὺς πείσωμεν ὅτι δὲν ἀποβλέπομεν εἰς
τοῦτο, οἱ Νεότουρκοι δὲν θὰ πεισθῶσι, θὰ ἐξ-
κολουθήσωσι δὲ πάντοτε νὰ ὑποβλέπωσιν ἡμᾶς
ὡς τοὺς κινδυνωδεστέρους τῆς ἐθνικῆς των ὑπο-
στάσεως ἐχθροὺς. Οἰκειοθελῶς ποτὲ δὲν θὰ θε-
λήσωσι νὰ παραχωρήσωσιν ἡμῖν πραγματικὴν
ισότητά ἐν τῇ πολιτείᾳ, διότι ὁρμεμφύτως φο-
βοῦνται, ὅτι μύλις καταστήσωσιν ἡμᾶς ἴσους
των, θὰ γείνωμεν ἀμέσως ὑπέρτεροι ὡς ἱκανώ-
τεροι ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ μᾶλλον πεπολι-
τισμένοι αὐτῶν.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐτοιμασθῶμεν εἰς ἀγῶνα
κρτερὸν, διότι πόλεμος ἀμείλικτος θάττον ἢ
βράδιον μέλλει νὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τῶν συνταγ-
ματικῶν Τούρκων ἐνκντίον τοῦ γένους ἡμῶν.
Φρονοῦσὶ τινες ἴσως, ὅτι τοὺς Νεοτούρκους θε-
λεῖ συγκατῆσαι ἐν τῇ ἀνθελληνικῇ ὁρμῇ των
ὁ φόβος, ὅτι ἐγείροντες ἀγῶνα φυλετικὸν θὰ
διακυβεύσωσιν οὐ μόνον τὸ συνταγματικὸν των
πολιτεῦμα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τοῦ
Κράτους των, διότι βεβίω: ἡ ἀποτυχία τοῦ
συνταγματικοῦ πειράματος θέλει σημεῖναι τὸ
τέλος τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' οἱ ταῦτα φρονούντες
ἀγνοοῦσιν, ὅτι ἐν τῷ πνεύματι τῶν Τούρκων ἡ
μεταβολὴ τῇ: Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας εἰς
μὴν Αὐστρίαν ἐνθα οὐδεμὴς ὑπάρχει ἐπικρα-
τοῦσα φυλὴ, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἐντελὴ κατὰ
λυσιν αὐτῆς. Καὶ προτιμῶσι νὰ ὑποταγῶσι
μᾶλλον εἰς ξένους κατακτητὰς παρὰ οἰκειοθε-
λῶς νὰ παρακινηθῶσι τῶν δικαιωμάτων κρατού-
σης φυλῆς καὶ νὰ γείνωσι φυλὴ ὁμοταγῆς πρὸς
τὰς πρῶην ὑποτελεῖς τῆς φυλῆς.

Τὸ πρότυπον, ὅπερ ἔχουσιν οἱ Νεότουρκοι
ὑπ' ὄψει των καὶ θέλουσι νὰ μιμηθῶσιν, εἶνε ἡ
Οὐγγαρία. Διότι, ὡς γνωστόν, οἱ Οὐγγροὶ δὲν
ἀποτελοῦσι τὴν πλειονότητά των κατοίκων τοῦ
Κράτους των. Ἐπὶ τῶν 17 ἑκατομμυρίων κα-
τοίκων τῆς Οὐγγαρίας, μόλις 7 ἑκατομμύρια
εἶνε Οὐγγροί, τῶν λοιπῶν ὄντων Κροατῶν, Σέρ-
βων, Ρωμούνων, Γερμανῶν καὶ Ἑβραίων. Ἐν
τούτοις, οἱ Οὐγγροὶ κατορθοῦσι νὰ κρατῶσι τῶν
ἐθνῶν τούτων καὶ νὰ ἔχωσι Κοινοβούλιον, οὗ
τὰ τέσσαρα πέμπτα των μελῶν εἶνε Οὐγ-
γροί. Οἱ Νεότουρκοι ἐλπίζουσιν, ὅτι καὶ αὐ-
τοὶ ἐπίσης, θὰ δυνηθῶσι νὰ διατηρήσωσι
τὴν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν τῆς Αὐτοκρατο-
ρίας κυριαρχίαν των, ἐφαρμοζόντες τὸ σύνταγμα
κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ἐν τῇ Βουλῇ τὸ
Ὀθωμανικὸν στοιχεῖον νὰ πλειονοψηφῇ πάν-
τοτε, καὶ τοὶ ἐν τῇ χώρᾳ οἱ Ὀθωμανοὶ μειο-
ψηφουῖν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν φυλῶν. Ἀλλὰ
ταυτὰ σχεδιάζοντες, δὲν λαμβάνουσιν ὑπ'
ὄψει, πρῶτον, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Οὐγγαρίας
εἶνε πάντες Χριστιανοὶ ἐνῷ αὐτοὶ ἐν Τουρκίᾳ
δὲν συμβαίνει: δεύτερον, ὅτι οἱ Οὐγγροὶ ἀπο-
ελοῦσι τὰ 45 % των κατοίκων τῆς Οὐγγα-
ρίας, ἐνῷ οἱ Τούρκοι μόλις ἀποτελοῦσι τὸ τρί-
οἰκον τῶν κατοίκων τῆς Τουρκίας, καὶ τέλος
τὸ καὶ σπουδαιότερον, ὅτι ἡ Οὐγγαρία εἶνε
συνδεδεμένη μετὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ὁ Αὐ-
στρουγγρικὸς στρατός, ὧν ἐνὶ αἵματι, κέκτη-
ται ἰσχύν τὴν ὅσον πολλήν, ὥστε οἱ Οὐγγροί,
ἐπισείοντες αὐτὸν ὁλόκληρον ἐπὶ τῶν Κροα-
τῶν, τῶν Σέρβων καὶ τῶν Ρωμούνων ὑπη-
κόων των, τοὺς περιστέλλουσιν ἀνευ οὐδενὸς
κώπου. Ἐνῷ οἱ Τούρκοι δὲν ἔχουσιν εἰμὴ τὴν
ἰδίαν αὐτῶν στρατιωτικὴν δύναμιν, μὴ ἐπικρ-
κοῦσιν ὅπως ἀσφαλίσῃ τὴν ὑποταγὴν των ὑπο-
ταγμένων φυλῶν, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ κα-

θημεριναὶ ἐπικραταίσεις καὶ ἀνωμαλίας εἰς δια-
φόρους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους των, ἀπὸ τῆς
Ἀλβανίας καὶ Μακεδονίας μέχρι τῆς Ἀρμε-
νίας καὶ τῆς Ἰερμενίας.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὰ παρεπόμενα τῆς ὑποδοχῆς Ράλλης.—Ὁ φανα-
τισμὸς τῶν Τουρκογιαννιωτῶν.—Τὰ ἐκ τού-
του ἄπονα.—Ὁ βαλῆς.—Ἐλλειψὶς ἀρχηγῶν.
—Ὁ Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτης
ἐνεργῶν ἐκλογὰς καὶ διασπῶν τὴν Ἐθνικὴν
ἐνότητα!!—Συλλήψεις ἐν Ἰωαννίνοις καὶ
τρομοκρατία.—Τὰ ἐν Ἀργυροκάστρῳ κτλ.

Ἰωάννινα, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1908.

Εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Ράλλης ὑστέρησαν
μόνον οἱ συμπατριῶταί μας Τούρκοι διότι ἐνό-
μισαν μήπως ὁ κ. Ράλλης πάρῃ μαζί του καὶ
κλειδώσῃ εἰς τὴν βαλίτσα του τὴν Ἡπείρον.
Τὸ κομνητὸν μάλιστα «Ἐνωσις-Πρόοδος» εἶ-
χεν ἐτοιμάσει ἀρκετὰς ἐλληνικάς σημαίας πρὸς
στολισμὸν τῆς Λέσχης του, ἀλλ' ἔπειτα δὲν
ἤξεύρομεν ποῖοι λόγοι ἐπεκράτησαν καὶ ὅχι
μόνον σημαίας δὲν ἀνῆρτησαν, ἀλλ' οὔτε ἔστει-
λαν κανένα νὰ τὸν ὑποδεχθῇ: ἐξήλθε μόνον ἐκ
μέρους τοῦ Βαλῆ ὁ διεσπασμένος τοῦ Τουρκοκρά-
του Φουάτ-ἐφέντης καὶ ὁ δῆμαρχος τῆς πόλεως
Σελαχεδὶν-ἐφέντης διότι ὁ ἴδιος Βαλῆς ἐδήλω-
σεν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο ὅστερον ὥστε δὲν
ἤξεύρομεν πῶς ἐμβήκεν ὁ Θεμιστοκλῆς Μπου-
μαρσὲς καὶ διέσπειρε εἰς τὸν κόσμον ὅτι ὁ Βα-
λῆς τοῦ εἶπε σκάν καὶ βάλῃ κανέναν σημαία
ἐλληνική, διότι θὰ πλέξῃ τὸ αἷμα: ὅπως τὴν
ἡμέραν τῆς ἀνκηρύξεως τοῦ Συντάγματος ὁ
ἴδιος Ντουρμές Θεμιστοκλῆς ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇς
τῆς Μουσικῆς καὶ χειροκροτῶν ἐπικνηγούριζε τὸ
εὐχάριστον γεγονός, ἔτσι καὶ προχθὲς χωρὶς
κανέναν νὰ τοῦ παραγγείλῃ, παρὰ μόνον διὰ
νὰ φανῇ εὐχάριστος εἰς τοὺς ἀφεντάδες, διέ-
δωκε τὴν ψευδὴ εἰδήσιν ὅτι ὁ Βαλῆς δὲν ἐπι-
τρέπει σημαίας, κλ. κλ. Θόρυβος λοιπὸν καὶ
διαμαρτυρίαι διὰ τοῦτο. Κατὰ τὸ μεσημέρι οἱ
ὑπῆκοι Ἕλληνας, ἔχοντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐλ-
ληνικὴν σημαίαν, ἐξήρχοντο εἰς προὑπάντησιν
ὁπότε, ἐμπροσθεν τοῦ Σεραγίου, ὁ συμπολίτης
μας Ὀθωμανὸς Ἀμπὶτ-ἐφέντης ψευτονεότουρκος
ἐνόμισε καλὸν νὰ κάμῃ παρατήρησιν διατὶ δὲν
ἐπῆραν μαζί των οἱ ὑπῆκοι Ἕλληνας καὶ τουρ-
κικὴν σημαίαν ἰσοσῆ παρατήρησις ἦτο δικαία,
ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἦτο ἀρμόδιος νὰ μάς δείξῃ τὰ
μυστὰ τοῦ: οὔτε ὁ τόπος ἦτο κατάλληλος
νομίζομεν ὅτι τὸ φαινόμενον ἦτο τῆς ἀστυνομικῆς
ἀρχῆς καὶ τῶν ἄλλων ὑπευθύνων οἱ ὁποῖοι ἔ-
πρεπε νὰ κανονίσουν πρῶτῃτα τὰ πράγματα.
Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐγένετο θόρυβος καὶ καλὰ θὰ
κάμουν οἱ Ἀμπιτῆδες καὶ Ἰσμαήλδες καὶ
Μεράμδες καὶ Ἀτίφηδες νὰ κατήσουν εἰς τὰ
αὐτὰ των. Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ὁ Βαλῆς
(ἡγετὴς τῆς νομιμῆς κυβερνήσεως) εἶνε σὺν μόνον
καὶ τὸ πᾶν ἐξαπατᾶται ἀπὸ τοὺς τουρκογιαννω-
τες τοῦ Τζιμεγετιῦ οἱ ὁποῖοι εἶνε διὰ κάθε
ἄλλο παρὰ τὰ ταυτάς θέσται: ἀποδείξεις εἶνε
ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ Ἀργυροκαστροῦ ὑπεδέχθη-
σαν λαμπρότατα τὸν κ. Ράλλην ἀφοῦ λοιπὸν
τὸ Ἀργυροκάστρον, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖται
κατὰ τὰ τὰς τέσσαρα ἀπὸ Ἀλβανοτούρκους
ἐπράξῃ τὸ καθήκον των πρὸς τὸν ἐπίσημον
ξένον, θὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Τουρκογιαννιώτες εἶνε

γνίας όμως των Τουρκικών αρχών επέτυχε πρώτος βουλευτής ο Άλβανός Σαχίν Κολώνας συντάκτης της εν Σόφια εκδιδόμενης αλβανικής εφημερίδος «Ντρίτα» λαβών 45 ψήφους εκλεκτόρων, και δεύτερος ο Ρουμανίζων Κουτσόβλαχος Μόσσε, λαβών πλὴν της ιδιότητος του, διότι αὐτὸς ἦτο ὡς εἴπομεν ὁ μόνος ἐκλέκτωρ, και 38 ἄλλας ψήφους Ὁθωμανῶν φυσικά. Τρίτος ἦλθεν ὁ Ὁθωμανὸς υποψήφιος λαβών 30 ψήφους και κατόπιν ἐπιλαχὼν ὁ Ἕλλην υποψήφιος λαβών 22 μόνον ψήφους. Ὁ Μητροπολίτης Καστορίας κατὰ πλῆκτος μεθ' ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοτήτος πρὸ τοῦ νέου τούτου ἀνοσιουργήματος διεμαρτυρήθη ἐντονότατα πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου ἐναντίον τῆς μεροληπτικῆς περμεβάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Κορυτσᾶς.

—Τηλεγραφεύσιν ἐκ Κων) πόλεως ὅτι ἡ πρῶτος σερβικὴ αἵτησις πρὸς Ἱδρυν σερβικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ Ἰπέκ ἀπερρίφθη παρὰ τῆς Πύλης ὡς ἀπραγματοποίητος. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν γερμανικῶν φύλλων εἰς τὴν Ἱδρυν σερβικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ Ἰπέκ ἤγαντιώθησαν σφοδρότατα οἱ Ἀλβανοί, οἵτινες θεωροῦν τὸ Ἰπέκ ὡς πρωτεύουσαν τῆς βορείου Ἀλβανίας και ἐπομένως πόλιν ἐντελῶς ἀλβανικήν. Ἐπίσης ἤγαντιώθη ἡ Αὐστρία και τὸ οἰκουμένικόν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ἄλλο Πατριαρχεῖον ὀρθόδοξον ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας του. Ἡ Πύλη λαβούσα ὑπ' ὅψιν τὰς ἀνωτέρω διαμαρτυρίας ἀπήντησεν εἰς τὸν Νοβάκοβιτς, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Σερβίας ἐν Κων) πόλει ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ Ἱδρυν σερβικοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰπέκ.

ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

Τί συνιστᾷ ὁ πρόξενος Σερρών. — Ἕλληνες ἐπωφελήθητε τῆς περιστάσεως. — Τὸ μέλλον ἐν Μακεδονίᾳ κτλ. — Τί ποιητέον.

Ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σαχτούρης δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνιστᾷ τὴν μετανάστευσιν Ἑλλήνων εἰς τὴν Τουρκίαν και ἰδίως εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἐργατῶν ἀνάγκη ἔχει ἀλλὰ και κεφαλαιοῶν. «Οἱ ἐν Ἑλλάδι και ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες κεφαλαιοῦχοι, γράφει, πρέπει νὰ κατανοήσουν ὅτι διαθέτοντες κεφάλαια πρὸς ἀγορὰν κτημάτων ἢ ἔδρυσιν βιομηχανικῶν ἐργαστασίων, μεγάλα ἔχουσι ν' ἀποκομίσουν κέρδη. Δὲν πρέπει νὰ πτοῇ αὐτοὺς ὁ φόβος τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας, διότι ὅτι δὴποτε και ἂν συμβῇ, τὰ κτήματα, τὰ ὀρυχεῖα και ὁ ἐν γένει πλοῦτος δὲν δύναται ν' ἀπολέσῃ τι τῆς ἀξίας του, ἂν και τὸ Σύνταγμα δύναται νὰ θεωρηθῇ πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ἐξησφαλίσθη ἐν Τουρκίᾳ. Κατόπιν ὁ κ. Σαχτούρης ἐν τῇ ἐκθέσει του ἐκθειάζει τὸν πλοῦτον τῆς Μακεδονίας, τὴν ὁποίαν ἀποκαλεῖ Αἴγυπτον. Προτείνει τὸν σχηματισμὸν ἑταιρείας ἐξ Ἑλλήνων κεφαλαιοῦχων, οἵτινες νὰ προβοῦν εἰς ἀγορὰς κτημάτων με βέβαια κέρδη.

«Ἡ Τουρκία, γράφει, περικλείει πλοῦτον και εἶνε παντελῶς ἀνεκμετάλλετος και θὰ ἐπιδείξῃ ἀσύγγνωστον ἀδιαφορίαν ὁ Ἑλληνισμός, ἂν δὲν σπεύσῃ νὰ ἐπωφελήθῃ τῶν περιστάσεων και καταστῇ ὁ πρῶτος ὑπὸ οἰκονομολογικὴν ἐποψιν παράγων τῆς χώρας. Οὕτως, ἐπιλέγει, ὁ κ. Σαχτούρης, ὁ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμός κατ' ἀριθμὸν ἐνδυναμοῦται.

Ὁ κ. πρόξενος τῶν Σερρών εἶνε ἀξιέπαινος διότι φέρει εἰς γνῶσιν τῆς κυβερνήσεώς του πράγματα τὰ ὁποία ἔδει νὰ κατέχωσι τὴν πρώτην σελίδα ἐν τῷ προγράμματι τῆς Ἑθνικῆς δράσεως. Τὸ θέμα τοῦτο ἡμεῖς και ἄλλοτε ἐπραγματεύθημεν και συνεζητήσαμεν, ὅτε δὲ ἐξερράγη ἡ πυρκαϊὰ Ἀδριανουπόλεως ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων ὅσον και τῶν κατοίκων ἵνα μὴ διὰ πωλήσεως κτημάτων ἢ οἰκοπέδων ἀσυνειδήτως συντελέσωσιν εἰς ἐγκατάστασιν βουλγαρικῆς ἀποικίας ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἑλληνικωτάτης πόλεως τῆς Θράκης.

Εὐχάριστον θὰ ἦτο ἂν ὄντως ἰδρῦετο μία μεγάλη ἑλληνικὴ ἐπιχειρηματικὴ ἐταιρεία, ἥτις ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἀγοράσῃ εἰς τὰ ἐπικρατῆ μέρη τῆς Μακεδονίας, Θράκης, Ἡπείρου και Ἀλβανίας ἀγροτικά κτήματα και ἐγκαταστήσῃ εἰς αὐτὰ συνοικισμοὺς ἑλληνικοὺς, ὅπως ἤρchiαν νὰ

πράττωσιν αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. Θεωροῦμεν ἐπεὶ γούσαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀνάγκης, ἀλλὰ δὲν βλέπομεν τὸν ἄνδρα, ὅστις νὰ ἀναλάβῃ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς. Ὁ Περματζίου, ὃν διέκρινε θάρρος και τόλμη και ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ἀπέθανε και δὲν ὑπάρχει. Ἄς ἴδωμεν ἂν ὁ Θεὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ στείλῃ κανὲν νέον ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα, ὅπερ νὰ συντρέξῃ εἰς τοιαύτας ἐθνικὰς ἀνάγκας. Νομίζομεν ὅμως ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρμόδιοι ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς σχηματισμὸν ἐπιτροπῆς, ἥτις νὰ ἐξεύρῃ τὰ κεφάλαια και καταρτίσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς δράσεως. Ἀπαρατήτως δὲ ὠφέλιμον θὰ ἦτο ἂν τὰ χρήματα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν Τζανακλή και Ρόστοβις, τὰ ὁποία οἱ φιλοπάτριδες οὗτοι ὁμογενεῖς προώρισαν διὰ γυμναστήριον, ἀπεφασίζετο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἐπιχειρήσεως. Τὸ γυμναστήριον και ἂν γείνῃ και μετὰ 10 ἔτη οὐδεμία ζημία θὰ προκύψῃ. Ἄλλως τε φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρμόδιοι δὲν πρέπει νὰ ἐξαντλῶσι τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς δωρεάς, πρὸς Ἱδρυσιν γυμναστηρίων κτλ. ὢν ἡ ὑπαρξίς οὐδόλως ἐπείγει ἀλλὰ νὰ τοὺς προτρέπωσιν ἵνα ἐπωφελῶς ὑπὲρ τῶν ἐν δουλείᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν διαθέτωσιν τὸν ὀβολὸν αὐτῶν.

Συγχαίρομεν και τὸν κ. Σαχτούρην ὅτι ἐξέκλι-
ναι ὀλίγον ἀπὸ τὸν σχολαστικισμὸν τῶν συνα-
δέλφων του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ εἰδήσεις ἐκ Φλωρεντίας ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετέβη εἰς τὸ ἐν Σάν Ροσσόρε βασιλικὸν ἀνάκτορον, ὅπου διτρίβει κατ' αὐτὰς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας. Ἡ συνάντησις τῶν δύο ἐστεμμένων ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη. Μετὰ ταῦτα μστεθήσιν ὁμοῦ εἰς τὴν Β. ἑκφυλιν ὅπου ἀνέμενε τὸν ξένον τῆς ἡ βασιλίσσα Ἑλένη. Μετὰ τὸ πρόγευμα, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος πρέμεινεν ἀρκετὴν ὥρην συνδιαλεγόμενος ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ Βίκτωρος Ἑμμανουήλ. — Ἐπίσημον τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι ἡ Β. θαλαμηγός «Ἀμφιτρίτη» τῆς ὁποίας ἐπιβάνουν ἡ Βασιλίσσα, ὁ πρίγκηψ Νικόλαος και ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη μετὰ τῶν τέκνων τῆς, ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν κατευθυνόμεναι εἰς Βέρην ὅπου θὰ μείνῃ ἐπὶ μίαν ἡμέραν και ἐκεῖθεν θὰ κατευθυνθῇ εἰς Βρενδῆσιον, ἔνθα θὰ ἀναμείνῃ τὸν βασιλεῖα κτεροχόμενον ἐκ Ρώμης. Τπολογίζεται ὅτι ἡ «Ἀμφιτρίτη» ἀποπλεύσῃ ἐκ Βρενδῆσιου τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου θὰ εὐρίσκειται εἰς Πειρικίαν τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας. — Ἡ ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργεῖου τῶν στρατιωτικῶν ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοθετήματος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπαναφερῇται ἐν ἰσχύϊ ὁ νέος ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Γ. τοῦ Διαδόχου. Ὁ ὀργανισμὸς θὰ τεθῇ εἰς ἐφκρυσγὴν ἄμ τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ νομοσχεδίου και ἐντὸς τριετίας, οὕτως ὥστε κατὰ τὸ ὀριζόμενον χρονικὸν διάστημα ὅλα τὰ κεφάλαια τοῦ νέου ὀργανισμοῦ θὰ ἐφκρυσθοῦν ἐν τῷ στρατεύματι. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἔχωμεν τὸν ὀριζόμενον ἐν τῷ ὀργανισμῷ στρατὸν πολὺ ταχύτερον παρὰ ἂν ἡ ἐφκρυσγὴ του ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ 1910 συμφώνως πρὸς τὴν ἀνβολὴν. Κατὰ τὴν ἡμετέραν ὅμως γνώμην μάλιστα τεθῇ εἰς ἐφκρυσγὴν ὁ ὀργανισμὸς οὗτος τοῦ Διαδόχου θὰ εὐρεθῇ ὅτι καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ἐγίνετο κατ' ἄλλον τρόπον και τοιοῦτοτρόπως θὰ πέρχεται ὁ χρόνος με συζητήσεως, ὀργανισμοῦ, ἀναβολῆς χωρὶς νὰ προσπορισθῇ τὸ Κράτος ὠφέλειαν οὔτε νὰ ἴδῃ τὸ ἔθνος πραγματικὸν στρατὸν και δὲν ὑπάρχει ἐλπίς — ἂν ἐξακολουθήσωσι τὰ πράγματα ὅπως νῦν — ἂν ἴδωμεν στρατὸν. Πέρουσι ἔγειναν τὰ στρατιωτικά γυμνάσια και ἐδείχθησαν ἀποκαί ὀργανώσεως. Εγείναν και ἐφέτος και ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν χειρότερων τῶν τοῦ παρελθόντος. Διὰ τὸ δίδει δὲν ὑπάρχουν ἀρχηγοί δὲν ὑπάρχει Κράτος. Ὅταν δὲ λείπῃ τὸ κύρος τοῦ Κράτους και ἡ θέλησις τῶν Κυβερνητῶν οὐδὲν ἀγῶν εἶνε δυνατόν νὰ προκύψῃ. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις και οἱ λοιποὶ ὑπεύθυνοι πρέσταν μέχρι τοῦδε οὐκ ἔχουν εἰκὼν ἀνεπρκείας και ἀνικανότητος. Ὑπογράφει ὑπὸ τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου, δημο-

σιεύεται διὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» Β. Διάταγμα περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἑσπερίαν δέκα νεανίδων ὡς ὑποτρόφων ἐκ τῶν τόκων κληροδοτημάτων, πρὸς σπουδὴν μαθημάτων σχετιζόμενων με τὴν τεχνικὴν και ἐπαγγελεματικὴν ἐκπαίδευσιν. — Διὰ Βασιλ. Διάταγματος ἀπεφασίσθη ὅπως πρὸς πνευματικὸν τῆς ἐκκτονταστήριδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας, ἐκδοθῇ τὸ μέγα ιστορικὸν Λεξικὸν τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς γλώσσας, ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐμφανίσεως μέχρι τῆς σήμερον, τῇ ἐπιμελείᾳ και διπλῶν τοῦ Κράτους. Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη και τὸ πρῶτον δρεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ συντάξῃ τὸ γιγάντιον τοῦτο ἔργον. Πρόεδρος αὐτῆς διορίσθη ὁ καθηγητὴς κ. Κόντος, ἀντιπρόεδρος ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Χατζηδάκις και γραμματεὺς ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Ὁξφόρδῃ Πανεπιστημίου κ. Σ. Μενάρδος. — Εἰς τὰς πρωινὰς συνδελφικὰς ἐδημοσιεύθησαν τηλεγραφικαὶ πληροφορίες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, κατ' ἃς ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἀγγέγειλεν εἰς τὴν Κυβερνήσιν του, ὅτι «τὸ Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον Ἀθηνῶν... ἐξοπλίσαν μέγα σῶμα Ἑλληνομακεδόνων, ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπως προκλήσῃ ταραχὰς» !! Ἀλλὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σημερινὰ πληροφορία βεβαιοῦν, ὅτι και ἡ ἐφημερίς «Σαμπάχ» εἶχε δημοσιεύσει εἰδήσιν, κατ' ἣν τὸ Ἐπαναστατικὸν Κομιτᾶτον τῶν Ἀθηνῶν παρασκευάζει κίνημα ἐν Τουρκίᾳ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὁ Τούρκος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔλαβε πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ και ὁ βουλγαρικὸς Τύπος ἐδημοσίευσεν τὴν εἰδήσιν, ὅτι δῆθεν Ἑλληνικὰ ἐπαναστατικὰ σῶματα ἀνεφάνησαν ἐν Μακεδονίᾳ. Εἰς ἀπάντησιν τῶν ψευδῶν τούτων εἰδήσεων ἀπεστάλη ἐντεῦθεν πρὸς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κων) πόλεως και τὸν Εὐρωπαϊκὸν Τύπον τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα: «Ἡ εἰδήσις ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τινος Τουρκικῆς ἐφημερίδος, ὅτι δῆθεν τὸ «Ἐπαναστατικὸν Κομιτᾶτον» τῶν Ἀθηνῶν παρασκευάζει κίνημα ἐν Τουρκίᾳ, εἶνε ἀπολύτως φαντασιώδης. Δηλοῦται ἐνταῦθα κατηγορηματικῶς, ὅτι οὐδὲν Ἐπαναστατικὸν Κομιτᾶτον ὑφίσταται ἐν Ἀθήναις, οὐδ' ὑπάρχει τις ὁ διανοούμενος τὴν παρασκευὴν οὐδὲποτε κινήματος ἐν Τουρκίᾳ. Αἱ φημὶ αὐταὶ θεωρεῖται, ὅτι ἐπὶ τούτῳ τίθενται κατὰ τὴν στιγμήν τκύτην εἰς κυκλοφορίαν, ὅπως διεγείρωσι ὑπονοίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τῆς αὐτῆς κατηγορηματικότητος διαψεύδεται και ἡ πληροφορία τοῦ Βουλγαρικοῦ Τύπου, ὅτι δῆθεν Ἑλληνικὰ σῶματα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Οὐδὲν Ἑλληνικὸν σῶμα ὑφίσταται ἐν Μακεδονίᾳ, παρὰ τὰς προκλήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐκ νέου ἤρχισαν ἐκτιθέμενοι οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ἐκ μέρους τῶν ὑπαδῶν τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων. Οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ τῆς Τουρκίας οὐδεμίαν ἔχουσι πρόθεσιν διαταραχῆς τῆς τάξεως. Τὸ νομοταγὲς αὐτῶν κεῖται ἐκτὸς πάσης συζητήσεως, πᾶσα δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου βεβλῶσις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπολύτως συκοφαντικὴ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ δημοτικὸς σύμβουλος Πειραιῶς και εἰς τῶν διακρινομένων βιομηχανῶν τῆς γείτονος πόλεως Γεωργίος Βαδανάκος σύγγραμμος τοῦ δημάρχου κ. Σκυλίτση και γαμβρὸς τῆς κυρίας Ἐλευθερίας Σ. Ἀραβαντινοῦ τοῦ ἀειμνήστου Ἡπειρώτου Ἀρεοπαγίτου παθὸν ἐν ᾧ ἠγόρευεν ἐν τῷ δημοτικῷ Συμβουλίῳ ἀπεβίωσε και ἐτάφη προχθὲς Τρίτην. Τὴν κηδεῖαν του ἠκολούθησαν πολῖται πάσης τάξεως ἐξ Ἀθηνῶν και Πειραιῶς, πενθοντες ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἀνδρός χρηστοῦ και ἐποφελούς δραστήριος ἐν τε τῷ ἐμπορίῳ και εἰς τὰ δημοτικά πράγματα. Ἐγκαταστάσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἐπιταφίῳ ἔπαινον τοῦ οἰκείου.

— Ἀνατρεῖ σήμερον εἰς Αἴγυπτον ὁ κ. Ἀντωνίου Ἀβέσσος. — Προχθὲς ὑπέστησαν τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις τῶν ἐν τῇ φαρμακευτικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ δεσποινὴς Ἑλένη Γ. Γρουπάρη, κόρη τοῦ ἀειμνήστου ἱατροῦ Γ. Γρουπάρη και ὁ ἐκ Βουρμπανίας κ. Τσούης. Ἐλαβον δὲ πᾶν ἡμῶν τὸν βαθμὸν ἀρίστα. Σφίγγομεν ἀμφοτέρων τὰς χεῖρας ἐπὶ τῷ ἐπιστημονικῷ τούτῳ θριάμβῳ.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων) πόλεως και ἀνεχώρησε εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐπίσκοπος Φωτικῆς Χρυσόστομος.